

نتانياهو: چوپان دروغو

این مقاله در [الجزیره 30 نوامبر 2013](#) منتشر شده است

نتانياهو مدعی است که ایران به دنبال نابودی اسرائیل و آفرینش هولوکاستی دیگر است. این مدعا کاذب است. برای این که جمهوری اسلامی به دنبال نابودی دولت اسرائیل از طریق برگزاری رفراندومی با شرکت همه فلسطینیان است. کلیه مستندات این مدعا در مقاله "[خامنه ای و نابودی اسرائیل](#)" آمده است. حقیقت این است که ایران خطری جدی متوجه موجودیت اسرائیل نمی کند و در واقع اسرائیل خطری جدی برای ایران است. شواهد و قرائن این مدعا در مقاله "[تهدید از کدام طرف است: ایران یا اسرائیل](#)" ارائه شده است. ایهود باراک- وزیر دفاع سابق اسرائیل- نیز [گفته بود](#) که اگر اسرائیل همه تأسیسات هسته ای ایران را بمباران سازد، ایران و کلیه متحدان منطقه ای اش حداکثر می توانند [500 تن](#) از مردم اسرائیل را بکشند.

این مدعا چند معنا داشت. اول- اسرائیل به دنبال تجاوز نظامی به ایران است، نه ایران به دنبال حمله نظامی به اسرائیل. دوم- ایران فاقد توانایی صدمه وارد آوردن بر اسرائیل است. سوم- حداکثر صدمه ای که ایران و همپیمانانش به تجاوز نظامی اسرائیل به ایران خواهند داشت، 500 نفر کشته خواهد بود.

ایران و 1+5 در 23 نوامبر به توافق موقت 6 ماهه دست یافتند. مذاکره مستقیم ایران و آمریکا بخشی از این فرایند بود. این فرایند تمامی طرح های "ایران هراسی" نتانياهو، به قصد به فراموشی سپردن مسأله واقعی، یعنی تحت [نظام آپارتاید](#) قرار دادن چند میلیون فلسطینی توسط دولت اسرائیل (به تعبیر جیمی کارتر در [Palestine: Peace not Apartheid](#) و [ژنرال جیمز ماتیس](#))، را بر باد داده و می دهد.

نتانياهو ضمن اذعان به نقش خود در شکست دور قبلی مذاکرات ژنو در 10 نوامبر [گفته است](#): "از هرچه که در توان داریم استفاده می کنیم تا رهبران جهان را قانع کنیم که قراردادی بد با ایران امضا نکنند".

نافتالی بینیت- وزیر بازرگانی اسرائیل- نیز در همان روز [گفته است](#) که اسرائیل از نفوذ خود بر کنگره آمریکا استفاده خواهد کرد تا مانع توافق هسته ای شود. او افزوده بود: "اگر 10 سال بعد یک بمب اتمی مخفی شده در کیف در نیویورک منفجر شد یا اگر یک موشک اتمی به شهر رم اصابت کرد می توانیم بگوییم که این اتفاقات به دلیل امتیازاتی بود که به ایران ارائه شد".

ایران در 150 سال گذشته در حمله به هیچ کشوری حمله پیش دستی نکرده است، اما اسرائیل نه تنها سرزمین های فلسطینیان و برخی از کشورهای عربی- از جمله بلندی های جولان سوریه- را اشغال کرده است، بلکه بارها و بارها کشورهای عربی (تونس، عراق، سوریه، لبنان) را بمباران کرده است. تنها در یک سال گذشته 6 بار نقاطی از سوریه را زده و پس از افشای آخرین مورد توسط منابع دولت آمریکا، [دلخوری خود را از افشای رسمی این امر توسط دولت آمریکا اعلام کرد](#). به چند مورد زیر بنگرید:

در 7 ژوئن 1981 اسرائیل در عملیات اپرا با 8 فروند جنگنده اف 16 و 6 فروند جنگنده اف 15 نیروگاه اتمی عراق را بمباران و نابود کرد.

در اول اکتبر 1985 اسرائیل در عملیات پای چوبین به وسیله 8 جنگنده اف 15 ایگل و 8 فروند جنگنده اف 16 فایتینگ فالکن مقر سازمان آزادیبخش فلسطین در تونس را بمباران کرد که ضمن آن حداقل 60 فلسطینی کشته و تعداد زیادی زخمی گردیدند.

جرج بوش در فصل سیزدهم کتاب **لحظه های تصمیم گیری (Decision Points)** نوشته است که در تابستان 2007 ایهود المرت به او تلفن کرده و می گوید: "جورج، از تو می خواهم این مجتمع [هسته ای سوریه] را بمباران کنی". بوش پس از مشورت با مقامات امنیتی به اولمرت می گوید که نمی تواند کشور مستقل سوریه را بمباران کند، "مگر آن که سازمان های اطلاعاتی بایستند و بگویند، این، یک برنامه تولید سلاح های هسته ای است" و آنها چنین نمی گویند. اسرائیل در 6 سپتامبر 2007 تأسیسات هسته ای سوریه را بمباران و نابود می سازد و المرت به بوش می گوید: "که خواستار سری بودن همه جانبه است. او می خواست از هر چه که می تواند سوریه را در وضع دشوار بگذارد و اسد را به تلافی جویی وادارد، بپرهیزد. این شیوه عملیات او بود؛ و من حس کردم باید به خواسته هایش احترام بگذارم" (جرج بوش، **لحظه های تصمیم گیری**، ترجمه حسین وزیری سابق، نشر همزبانان، صص 539-537).

حمله به جنوب لبنان و اشغال آن یک نمونه دیگر بود. حمله به غزه (از 27 دسامبر 2008 تا 17 ژانویه 2009) - که به **کشته شدن 1434 فلسطینی** منتهی شد و **قاضی ریچارد گلدستون در گزارشی 575 صفحه ای**، اسرائیل را به ارتکاب جرایم جنگی متهم کرد و افزود که اسرائیل به علت استفاده از فسفر سفید برای حمله به ساختمان های آژانس امدادسانی به آوارگان (آنروا)، هدف قرار دادن بیمارستان القدس و حمله به بیمارستان الوفا، ناقض قوانین بین المللی، مرتکب جنایات جنگی و ضدبشری شده است. **شورای حقوق بشر سازمان ملل در ۱۶ اکتبر ۲۰۰۹ و بعد از بررسی دو روزه، گزارش گلدستون را تصویب کرد.**

این بخشی از پیشینه دولت اسرائیل است. موشه دایان وزیر اسبق دفاع و خارجه اسرائیل **گفته بود:** "اسرائیل باید مانند یک سگ دیوانه باشد، آنقدر خطرناک که کسی نتواند مزاحمش شود". حال، نتانیاهو با عصبانیت مدعیات کاذب تازه ای ساخته است. **می گوید** من درک می کنم که ایرانی ها راضی در ژنو قدم می زنند. خب آن ها باید هم راضی باشند، چراکه آن ها همه چیز گرفتند و هیچ چیز ندادند. هرآنچه که می خواستند. او افزوده که اسرائیل خود را به توافق در حال تنظیم در ژنو متعهد نمی داند، و با "تهدید" ضمنی تجاوز نظامی به ایران گفته که "این توافق راهکار مسالمت جویانه معضل اتمی ایران را از بین می برد" و "اسرائیل برای دفاع از خود به هر اقدام لازم دست خواهد زد".

این دروغ های بزرگ برای چیست؟ به سه اظهار نظر زیر توجه کنید:

گیورا ایلند- مشاور سابق امنیت ملی اسرائیل- به رویترز **گفت:** "من متوجه می شوم که چرا نتانیاهو این قدر عصبانی است. برای حمله نظامی یکجانبه الان دیگر شانسی وجود ندارد. نه به این دلیل که نمی توانیم

این کار را بکنیم، بلکه به این دلیل که این کار اقدامی خلاف خواست جامعه جهانی تلقی خواهد شد و اسرائیل نمی‌تواند چنین هزینه‌ای پرداخت کند".

اهود یاری- یکی از محققان موسسه سیاست‌های خاور نزدیک واشنگتن- به رویترز [گفته](#): "کابوس نتانیاها تحقق پیدا کرد. این وضعیت منحصر به نتانیاها نیست بلکه وضع همه در نهادهای امنیتی اسرائیل همین است".

نیکلاس برنز- معاون وزیر خارجه آمریکا در دولت جورج بوش- [گفته است](#): "مخالفت آشکار نتانیاها با توافق احتمالی آمریکا با ایران، نابخردانه است".

نتانیاها عصبانی است، چون توافق ایران و 5+1 به اثبات صلح آمیز بودن برنامه هسته ای ایران منتهی می‌شود. او باما پس از توافق [اعلام کرد](#) که این توافق "راه دستیابی ایران به بمب اتمی را می‌بندد". از این به بعد نتانیاها هیچ بهانه ای برای نادیده گرفتن "نظام آپارتاید" علیه فلسطینیان از سوی جهانیان ندارد. ساقط کردن چند میلیون انسان از حقوق اساسی شان با اعتراض شدید جهانی مواجه خواهد شد.

نتانیاها عصبانی است، برای این که اساساً "حق استفاده صلح آمیز از انرژی هسته ای توسط ایران" را به رسمیت نمی‌شناسد. او می‌گوید اسرائیل به طور تبعیض آمیز از این "حق ویژه" برخوردار است که صدها بمب اتمی داشته و عضو NPT هم نباشد، اما ایران عضو NPT و تحت شدیدترین نظارت ها باید از حق استفاده صلح آمیز از انرژی هسته ای محروم شود.

نتانیاها عصبانی است، برای این که اسرائیل همیشه به کشورهای دیگر تجاوز نظامی کرده و هیچ گاه نه تنها مواخذه نشده، بلکه با واکنش متقابلی هم مواجه نشده است. او می‌ترسد که با روابط دوستانه ایران و آمریکا، دوران "حق ویژه" تجاوز نظامی بدون مجازات به کشورها، پایان یابد.

نتانیاها برای اسرائیل و ایران خطرناک است. برای این که ممکن است ایران را مورد تجاوز نظامی قرار داده و نه تنها هر دو کشور، بلکه منطقه و جهان را با پیامدهای مهلکی روبرو سازد. دولت اسرائیل عادت کرده است که هر وقت خواست به هر کشوری حمله کند، آنها عادت کرده اند که بگویند چه کسی حق دارد چه داشته باشد و چه نداشته باشد. آنها عادت کرده اند که بگویند چه چیز امنیت آنان را به خطر می‌اندازد. [نتانیاها تا آنجا پیش می‌رود که تعیین می‌کند که شعر محمد عساف در عرب آیدل](#) هم تحریک کننده است، چون به مرزهای قبل از 1967 دعوت می‌کند و برای امنیت اسرائیل خطرناک است. نتانیاها خود را در مقامی می‌یابد که نه تنها شعر، که فیلم و تئاتر و موسیقی مجاز و نامجاز را هم تعیین کند.

نتانیاها در 24 نوامبر گفته است که "هرگز به این توافق بد و خطرناک متعهد نخواهد بود"، چون: "امروز جهان به مکانی خطرناک تر تبدیل شده به این دلیل که خطرناک ترین رژیم در دنیا گامی مهم در جهت کسب خطرناک ترین تسلیحات در جهان برداشته شده است". دیگر مقامات دولت نیانیاها نیز توافق ژنو را "بد" قلمداد کرده و گفته اند که بدان پایبند نخواهند بود. این سخنان معنایی جز تهدید به بمباران تأسیسات هسته ای ایران ندارد.

قوانین آژانس بین المللی انرژی هسته ای و توافق دولت های غربی با ایران فاقد اهمیت است، دولت اسرائیل معین می سازد که مجاز و نامجاز چیست. صدها بمب اتمی برای اسرائیل مجاز است، اما غنی سازی اورانیوم در چارچوب NPT برای ایران ممنوع است. دولت نتانیاهو فقط و فقط بحران می سازد تا مسأله صلح با فلسطینیان و طرح دو دولت را همه فراموش کنند.